خبر

واکنش «باهنر» به اتهام روزنامه دولت درباره پرونده «بیمه ایران»

■ **مهر:** نایب‌رییس مجلس شورای اسلامی به موضوع دریافت پول در پرونده بیمه ایران واکنش نشان داد و گفت: به دلیل بی‌اهمیت بودن این گزارش قصد پاسخگویی ندارم. «محمدرضا باهنر» با اشاره به طرح مباحثی در روزنامه رسمی دولت مبنی بر دست داشتن وی در پرونده بیمه ایران گفت: بنده مطالب این روزنامه را بسیار بی‌اهمیت و بیهوده می‌دانم. نایب‌رییس مجلس شورای اسلامی در پاسخ به این سوال که چه پاسخی به این مطالب دارید، گفت: به دلیل بی‌اهمیت بودن این گزارش قصد پاسخگویی و توضیحی به اتهامات ارگان رسمی دولت درخصوص پرونده بیمه ایران ندارم. به گزارش مهر، روز گذشته روزنامه ایران در گزارشی با تایید پول گرفتن «محمدرضا رحیمی» از جابر الف، متهم به فساد در پرونده بیمه ایران و خیابان فاطمی، مدعی شد رییس سابق دیوان محاسبات به نیابت از محمدرضا باهنر این پول‌ها را گرفته است.

ادعای سروری درباره پرداخت ۹۰۰ میلیونی به برخی نمایندگان

■ **فارس:** نماینده سابق تهران در مجلس هشتم به تشریح موضوع کمک ۹۰۰میلیون تومانی «خیرین» به نمایندگان مجلس هشتم با بهانه «کمک به مساجد» پرداخت. «پرویز سروری» نماینده سابق تهران در مجلس هشتم با اشاره به کمک‌های مالی «محمدرضا رحیمی» در اوایل مجلس هشتم به برخی از نمایندگان، اظهار داشت: در اواخر مجلس هفتم و ورودی مجلس هشتم، رحیمی که معاون پارلمانی رییس‌جمهور بود با این بهانه که نمایندگان هزینه‌های انتخاباتی دارند، مبالغی را تحت عنوان کمک به هزینه‌های انتخاباتی وکلای ملت، بین آنان توزیع می‌کرد. وی افزود: البته یک‌سری از این کمک‌های مالی در قالب کمک به مساجد انجام می‌شد که این موضوع به نظرم نکته نگران‌کننده‌ای بود از این جهت که اگر کانون‌های قدرت و ثروت با هم ارتباط برقرار کنند، آن زمان می‌تواند حلقه‌ای از مفاسد در کشور شکل گیرد. نماینده سابق تهران در مجلس هشتم یادآور شد: افرادی که این مبالغ را دریافت می‌کردند، به صورت مباشر مستقیم، چک‌هایی را در اختیار نمایندگان قرار می‌دادند. وی ادامه داد: بعد از پیگیری‌هایی که برخی نمایندگان انجام دادند، عنوان شد که این کمک‌های مالی را یکی از خیرین انجام داده و حدود ۹۰۰میلیون تومان برای کمک به نمایندگان پرداخت کرده است، اما این سوال در اینجا پیش می‌آید که این خیرین چرا همه نیازمندی‌ها جامعه را رها کرده و چنین مبالغی را در اختیار نمایندگان قرار می‌دهند.سروری بر همین اساس یادآور شد: این مساله به نظرم زمینه‌های ناخوشایندی بود که ایجاد شد، البته همان زمان، اعتراضات جدی از طرف بسیاری از نمایندگان صورت گرفت و موضوع حتی به ضرب و شتم هم کشیده شد.

جلالی:

ایران، خواهان مذاکرات فرسایشی نیست

■ **مهر:** عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با بیان اینکه مسکو محلی است برای آزمایش اراده غرب مبنی بر اینکه آیا می‌خواهند مذاکرات به نتیجه برسد، گفت: ایران همواره بهترین راه را مذاکره شفاف و هدفمند و در چارچوب دانسته است و به هیچ‌وجه خواهان انجام مذاکرات فرسایشی نیست. «کاظم جلالی» درباره کارشکنی‌های ۱+۵ در روند مذاکرات و نامه باقری به اشتون در مورد برگزار نشدن نشست‌های کارشناسی گفت: یکی از نکاتی که همواره از طرف مقامات ایرانی و ملت ایران با کشورهای غربی مطرح می‌شد، بحث بی‌اعتمادی به غرب و فرسایشی عمل کردن غرب در مذاکرات، عدم تعهد به مذاکرات و نتیجه آن بود. وی ادامه داد: تجربه نشان داده که غربی‌ها به نتیجه مذاکرات پایبندی کمی دارند و اگر به ادوار مذاکرات نگاه کنیم، از همان ابتدا که جمهوری اسلامی ایران تعلیق را پذیرفت، هرچند یک پذیرش غیرحقوقی و الزام‌آور نبود و داوطلبانه و به منظور اعتمادسازی صورت گرفت، تعلیق را تفسیر به توقف کردند.جلالی با اشاره به اینکه از نامه باقری به اشتون باز هم به نظر می‌رسد که غربی‌ها به تعهدات خود عمل نکرده‌اند، بیان کرد: فکر می‌کنم مذاکرات فرصت مناسبی برای غرب بود که افکار عمومی ملت ایران را به سمت اعتمادسازی پیش ببرد و وضعیت بی‌اعتمادی را که بین ایران و غرب در بین افکار عمومی وجود دارد، کاهش دهد. جلالی با تاکید بر این امر که متاسفانه غرب از این فرصت استفاده نکرد، اظهار داشت: باز هم با بدقولی‌ها و عدم تعهد به نتیجه مذاکرات توسط غربی‌ها مواجه هستیم که البته این امر به نفع آنها نخواهد بود. وی همچنین درباره روند مذاکرات مسکو با توجه به شرایط پیش‌آمده، اظهار داشت: طبعا در مذاکره دو طرف وجود دارد و جمهوری اسلامی ایران نیز همواره بهترین راه را مذاکره شفاف و هدفمند و در چارچوب دانسته است و به هیچ‌وجه خواهان انجام مذاکرات فرسایشی نیست. به گفته جلالی، مسکو محلی است برای آزمایش اراده غرب مبنی بر اینکه آیا آنها صادق هستند و می‌خواهند مذاکرات به نتیجه برسد. وی تاکید کرد: البته آنچه تاکنون از غرب دیده شده، تمایل آنها برای پیشبرد مذاکرات فرسایشی است و آنها نشان داده‌اند که اراده برای حل مسایل در این شرایط را ندارند.

نگاه سوم

تصرفات حاکمیتی در سه جزیره

پیمان حاج‌محمودعطار
وکیل دادگستری

در رسانه‌های گروهی خواندیم که سردار سرلشکر پاسدار جعفری، فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، از جزیره ابوموسی دیدن کرده است. این بازدید یکی از مقامات عالی نظام جمهوری اسلامی ایران به دنبال بازدید رییس‌جمهوری اسلامی ایران از این جزیره ایرانی جای تحسین و توجه دارد. در همین زمینه برخی از مسوولان این‌گونه بازدیدها، سفرها و سرکشی‌های مسوولان از سه جزیره و به‌ویژه ابوموسی را موجب تحکیم و تثبیت مالکیت ایران و پاسخ دندان‌شکن به ادعاهای مدعیان همسایه جنوبی کشور می‌دانند. در چندسال گذشته ادعاهای بی‌اساسی از سوی کشور امارات متحده عربی نسبت به مالکیت ایران برسه جزیره تنب‌بزرگ و کوچک و ابوموسی مطرح شده است. این ادعاها بعضا مورد پشتیبانی برخی دیگر از کشورهای حاشیه خلیج‌فارس نیز قرار گرفته است. در رابطه با پاسخ به ادعاهای امارات متحده عربی، واکنش‌هایی از سوی دستگاه دیپلماسی ایران صورت پذیرفته است. این نوشتار بر آن نیست که در کافی‌بودن یا ناکافی‌بودن این واکنش‌ها بپردازد یا اینکه موضوع اختلافات ادعایی امارات را در این‌باره مورد بررسی حقوقی قرار دهد که البته در این خصوص از سوی حقوقدانان و صاحبنظران مقالات و اظهارنظرهای گسترده‌ای ارایه شده است. پرسشی که در این رابطه به ذهن متبادر می‌شود این است که آیا صرف مکاتبه دستگاه دیپلماسی با نهادهای بین‌المللی یا پاسخ کتبی به ادعاهای کشورهای حاشیه خلیج‌فارس، می‌تواند حاکمیت ایران برسه جزیره را تحکیم و تثبیت بخشد؟ آیا سفرها و بازدیدهای هماهنگ شده یا سرزده گاه و بی‌گاه مسوولان کشوری و لشکری از این جزیره‌ها موجب بسته‌شدن قطعی ادعاهای این کشورها خواهد شد؟ اگر مدارک و مستندات ایران را در رابطه با مالکیت بلامنازع بر سه جزیره و نیز اظهارنظرهای مکرر کارشناسان را در این‌باره بررسی کنیم به یک اعتقاد راسخ خواهیم رسید و آن اینکه جمهوری اسلامی ایران از دیدگاه حقوق بین‌الملل، هیچ کمبودی در مدارک مالکیتی براین سه جزیره ندارد و مدارکش برای رد قطعی و منجز ادعاهای دیگران بر این جزایر کفایت می‌کند ولی یک نکته مهم و اساسی در حقوق بین‌الملل مورد توجه مسوولان قرار نگرفته و آن لزوم افزایش تصرفات حاکمیتی ایران در این سه جزیره و محدوده روزمینی و زیرزمینی و هوایی و دریایی پیرامون آن است. در قوانین داخلی چنانچه شخصی دارای اسناد مالکیت رسمی و قانونی بر ملکی باشد این مالکیت وی محترم و مورد پشتیبانی و حمایت مراجع قانونی خواهد بود. حتی اگر ملک مورد بحث در تصرف مالک نباشد. در قوانین ایران و عموم کشورهای جهان، اگر ملکی اعم از ساختمان یا زمین تحت مالکیت شخصی قرار گیرد و شخص دیگری بدون رضایت مالک آن را تصرف و مورد استفاده قراردهد، مالک می‌تواند خلع ید و رفع تصرف متصرف و غاصب را از ملک خود از مراجع قانونی بخواهد و این مراجع چنانچه اسناد مالکیت مالک را صحیح بدانند بدون هیچ‌گونه تاملی حکم به رفع تصرف متصرف غاصب به نفع مالک خواهندداد. این رویه معمول در حقوق داخلی کشورها در حقوق بین‌الملل از قاطعیت و قطعیت لازم برخودار نیست. به عبارت ساده‌تر باید کشوری که مالک یک قطعه سرزمینی است و این سرزمین مورد طمع همسایگان یا سایر دول می‌باشد باید علاوه بر اسناد مالکیت، تصرفات مالکانه نیز بر آن زمین داشته باشد. این تصرفات که در عرف حقوق بین‌الملل به تصرفات حاکمیتی تعبیر می‌شود صرفا حضور فیزیکی دولت مالک یا اتباع آن کشور در این سرزمین نیست. تصرفات حاکمیتی یعنی اینکه باید کشور مالک بخواهد و بتواند از همه منابع روزمینی و زیرزمینی، هوایی و دریایی آن سرزمین به نفع کشور خود بهره‌برداری کند. بخواهد و بتواند همه تکالیف و وظایف دولتی خود را که در سایر نقاط کشور انجام داده در این سرزمین نیز محقق کند. در قضیه جزایر سه‌گانه خلیج‌فارس نیز این قاعده حاکم است. وجود مردم با تابعیت ایرانی در این جزایر و حضور نمایندگان دولت ایران در آنها و سرکشی مسوولان کافی برای تصرفات حاکمیتی ایران نخواهد بود باید دولت ایران بخواهد و بتواند از معادن، ذخایر معدنی و کانی، نفتی و... این جزایر و محدوده دریایی پیرامون آنها بهره‌برداری کافی را بکند و چنانچه کشورهای دیگر بر این منابع و ذخایر دست‌درازی کرده‌اند این دست‌درازی، تجاوز به خاک کشور محسوب می‌شود و باید در اسرع وقت به این دست‌درازی پایان داده شود. باید اتباع ایران ساکن در این جزایر از همه امکانات رفاهی، آموزشی، درمانی و امنیتی مانند سایر نقاط کشور و یکسان با این مناطق بهره‌مند باشند و این شایبه برایشان پدید نیاید که می‌توانند این امکانات را از طریق همکاری و انقیاد با سایر دولت‌ها منتفع شوند. در توافق نامه ۱۹۷۱ بین نماینده دولت ایران با شیخ شارجه به بهره‌مندی مشترک در خصوص مقداری از ذخایر جزیره ابوموسی اشاره شده است ولی این توافق صرفا درباره جزیره ابوموسی بوده و قابل تسری به دیگر مناطق سرزمینی و دریایی مالکیت ایران از جمله تنب‌بزرگ و تنب‌کوچک نمی‌شود مضافا به اینکه این توافقنامه محدودیت زمانی داشته و اکنون سال‌ها از زمان اعتبار آن نسبت به بهره‌برداری از ذخایر معدنی ابوموسی گذشته است و دیگر هیچ حقی برای طرف مقابل ایران در این‌باره وجود ندارد پس دولت ایران موظف است قاطعانه از حقوق مالکیتی خود بر این جزایر دفاع کند و به تصرفات حاکمیتی خود را بر این جزایر و کل محدوده مالکیتی‌اش در خلیج‌فارس و دریای عمان و نیز دریای خزر به شرحی که فوقا عرض شد اقدام عاجل کند و به مکاتبه و پاسخ‌دهی کتبی در این رابطه بسنده نکند زیرا که تجربه تلخ تاریخی ثابت کرده که نقاط دیگری از سرزمین مقدس ایران که پیشتر از مام وطن جدا شده به همین روش و طریقه بوده است. پس بیاییم به وظیفه قانونی و تاریخی خود در قبال مردم و نسل‌های آینده عمل کنیم.

متهم اختلاس بیمه در دادگاه:

۱/۵میلیاردتومان به «م. ر» دادم

عکس: ایرنا

شرق: قطار پرونده اختلاس بیمه به ایستگاه هشتم رسید تا متهمی که براساس گزارش خبرگزاری‌ها متهم اصلی پرونده است از آن پیاده شده و ابعاد دیگری از پرونده اختلاس بیمه را روشن کند؛ قطاری که هر روز می‌گذرد و واگن‌هایش سنگین‌تر می‌شود. اما این سنگینی باعث نمی‌شود که این قطار از حرکت بازماند و به راه خود ادامه خواهد داد تا حلقه مفقوده این پرونده با اعترافات متهمان پیدا شود. دیروز نیز همانند جلسات قبل پای برخی از مقامات دولتی به دادگاه باز شد؛ مقاماتی که بر سر اعلام اسامی آنها بین متهمان جدال و چالش ایجاد شد. پس از آنکه «د. س» متهم اصلی پرونده بیمه در دفاع از خود، مطالبی علیه «م-ر» مطرح کرد و مدعی پرداخت‌های میلیاردی با واسطه «ج - الف» به «م-ر» شد، «ج. الف» که به آقای خاص مشهور است به آن واکنش نشان داد و ادعا کرد به او گفته‌اند که اگر اسم «م. ر» را در دادگاه ببری، آزاد می‌شوی. به این ترتیب جلسه دادگاه روز گذشته در شرایطی برگزار شد که متهم اصلی پرونده اختلاس در جریان دفاعیات خود جزییاتی از پرداخت‌های میلیاردی به برخی مسوولان را فاش کرد و از ارتباط آقای خاص با برخی مقامات و مدیران پرده برداشت. به گزارش «فارس» در ابتدای هشتمین جلسه رسیدگی به پرونده اختلاس شرکت بیمه ایران، قاضی مدیرخراسانی بعد از تفهیم اتهام «د -س» مبنی بر پرداخت رشوه یک‌میلیارد و ۵۰میلیون تومانی، کلاهبرداری از طریق اخذ تسهیلات بانکی به مبلغ ۲۳۲میلیارد و ۲۰۵میلیون‌ریال، اخلال در نظام اقتصادی از طریق اخلال در تولید از طریق اخذ تسهیلات ارزی به مبلغ‌ریالی ۵۰۵میلیارد و ۱۶۱میلیون‌ریال، خرید و فروش غیرقانونی ارز، استفاده غیرقانونی از اتباع بیگانه از متهم خواست در جایگاه قرار گیرد.

متهم پس از قرار گرفتن در جایگاه با رد اتهامات خود گفت: قبل از اینکه وارد دفاع از خودم شوم باید درباره شکایت خود از «ج - الف» مواردی را مطرح کنم.

وی ادامه داد: سال ۸۶ از طریق آقای «ی -د» معاون استاندار با «ج - الف» آشنا شدم. او به واسطه ارتباط با «م -ر» رییس وقت دیوان محاسبات بارها مرا به دفتر وی برد و گفت من از دوستان «م -ر» هستم. من مشکلی با این شرکت داشتم که حق من و بیت‌المال را ضایع کرده بود.

متهم ادامه داد: از آنها خواستم کمک کنند اما آنها در مجموع دومیلیارد تومان از من بابت این کار پول گرفتند اما سرانجام پرونده به ضرر من تمام شد.

وی با بیان اینکه بابت وامی که از بانک ملت دریافت کرده بودم، ۱۵۰درصد وثیقه گذاشته بودم، گفت: بازار راکد بود و نمی‌توانستم اقساط را پرداخت کنم. «ج - الف» به همراه رییس وقت دیوان محاسبات از این موضوع سوءاستفاده کرده و علیه من در مجتمع قضایی امور اقتصادی پرونده‌ای تشکیل دادند تا از من به همراه «م -ر» اخاذی کنند.

«د -س» افزود: آنها اخاذی از من را شروع کردند و مرا تهدید می‌کردند که اگر اعتراض کنم، در مطبوعات آبروی مرا خواهند برد و من هم مجبور شدم به آنها پول بدهم.

متهم در پاسخ به سوال قاضی مبنی بر اینکه آیا درباره اظهارات خود سندی هم دارید، گفت: سند دارم «ج - الف» و رییس وقت دیوان محاسبات همیشه با هم در تماس بودند و تمام کارهای «م -ر» در خارج از دیوان محاسبات را «ج - الف» انجام می‌داد؛ مثلا اگر قرار بود وزیری استیضاح شود «ج - الف» به مجلس می‌رفت و با نمایندگان استیضاح‌کننده گفت‌وگو می‌کرد.

وی افزود: آنها رابطه بسیار نزدیکی با هم داشتند و درباره ۱/۵ میلیاردتومان هم «ج - الف» شماره حساب «م -ر» را به من داد و من هم پول را به حساب واریز کردم. «ج - الف» گفت «م -ر» پول احتیاج دارد من هم پول را واریز کردم. او می‌گفت «م -ر» مافوق رییس مجتمع امور اقتصادی است و می‌تواند کارت را درست کند. ارتباط این دو به قدری صمیمی بود که حتی یک‌بار با همسر «م -ر» به خانه من آمد. من خانه‌ای در ولنجک داشتم و وقتی دیدم که نقدینگی من رو به پایان است «ج - الف» گفت آن را به نام فلانی بزن.

متهم ادامه داد: بعد از اینکه مطمئن شدم «ج - الف» نامه‌های من را برای ملاقات به «م -ر» نمی‌رساند، تصمیم به شکایت از آنها گرفتم. به سازمان بازرسی رفتم و چک‌های کلاهبرداری به آقای «ز» دسته‌چکی که بابت «م -ر» بوده را به آقای «الف» دادم.

وی افزود: یکی از معاونان «م - ر» که بارها مرا در حال باج دادن به «ج -الف» با مبالغ ۲۰۰ و ۳۰۰میلیون تومان دیده بود، بعد از اینکه موضوع را فهمید ترتیب ملاقات من با «م -ر» را فراهم کرد. به نهاد ریاست‌جمهوری رفتم و موضوع را به «م -ر» گفتم که «ج - الف» از سوی او از من پول گرفته و حتی با همسرت به خانه من می‌آمده است. همچنین «ج -الف» به قدری خود را نزدیک به این خانواده می‌دانست که وقتی فرزندان «م - ر» از دوبی می‌آمدند، با ماشین من به فرودگاه می‌رفت تا آنها را به خانه بیاورد حتی یک روز همسر «م -ر» نیاز فوری به یک اجاق گاز داشت که من بعد از تهیه آن را توسط برادرم به خانه او در پاسداران فرستادم.

«د -س» افزود: همه این موارد را به «ر» گفتم اما او منکر شد، کپی چک‌ها را به او دادم و از آنجا خارج شدم. چند روز بعد معاون «م -ر» با من تماس گرفت و از من خواست تا به نهاد ریاست‌جمهوری بروم. «م -ر» بسیار عصبانی بود و از من پرسید چرا به سازمان بازرسی رفتم و چک‌ها را به آنها دادم. هر چند در سازمان بازرسی کل کشور هم به من قول داده بودند موضوع محرمانه است و نمی‌دانم چه کسی به گوش «م -ر» رساند.

وی ادامه داد: «م -ر» با آقای «د» معاون بانک ملت تماس گرفت و گفت چرا کار این آقا را حل نکردید که آن فرد از پشت تلفن حرفی زد و تماس قطع شد. «م -ر» گفت: این فرد پررو شده و باید او را برکنار کنم.

متهم در ادامه دفاعیات خود گفت: در جلسه دوم با «م-ر» که از من بابت ارتباط با سازمان بازرسی ناراحت بود، با استاندار تهران «م -ت» نیز تماس گرفت، در اواسط جلسه معاون او از جلسه خارج شد و با استاندار تماس گرفت و بعد قرار شد که من چک‌هایی بنویسم که «م -ر» گفت: بیشتر چک‌ها را به نام «الف -ر -م» بنویس تا طوری جلوه داده شود که بیشتر چک‌ها به او داده شده است.

متهم در پاسخ به سوال قاضی که در مجموع چه مقدار پول به «ج - الف» داده‌اید، گفت: بیش از ۱۲میلیاردتومان از طریق چک، دومیلیاردتومان نقد و یک ماشین لندکروز به نام «م-ت» استاندار تهران از من گرفت. همچنین یک خانه پنج‌میلیاردتومانی در ولنجک نیز از من گرفت اما در این مدت نه او و نه «م -ر» هیچ کاری برای من انجام ندادند. تحت فشار بودم و برای حفظ آبرو مجبور به پرداخت این پول‌ها شدم. آنها مرا تهدید به آبروریزی در مطبوعات کردند.

متهم در پاسخ به این سوال که آیا خودت «ج - الف» را به همراه مسوولان دیده بودید، گفت: هر بار که به من زنگ می‌زد کنار «م -ر» بود ولی پیش آمده بود که به همراه «م - ت» استاندار تهران به دفتر من آمده بود. یک‌بار هم با آقای «م. ب» تماس تلفنی داشت. وقتی با استاندار تهران جلسه داشت من را هم دعوت می‌کرد هرچند آقای «م -ت» به قد و قواره‌های استانداری نمی‌خورد اما «ج - الف» برای اینکه بگوید با افراد مهم مملکت ارتباط دارد مرا با خود همراه می‌کرد.

وی درباره اینکه برای ادعای پرداخت ۱/۵ میلیاردتومان سند دارد یا خیر، گفت: اسناد خود را به سازمان بازرسی کل کشور ارایه دادم و قبل از دستگیری هم به سازمان بازرسی و هم به قوه‌قضاییه گفتم که از طریق «م -ر» این پول‌ها را دریافت کرده‌ام و زمانی که در زندان بودم از «م -ر» به عنوان مشارکت در کلاهبرداری شکایت کردم.

متهم در پایان با بیان اینکه نمی‌دانم چرا در دادگاه به این موارد رسیدگی نشده است، گفت: اگر اسم «م -ر» نبود، امکان نداشت که به «ج - الف» پول دهم.

پس از آن نوبت به وکیل مدافع «د -س» رسید تا به دفاع از موکلش بپردازد. وی در جایگاه قرار گرفت و از اتهامات ۹گانه موکلش دفاع کرد.

ابوالفضل انتظاری گفت: من افسوس می‌خورم که چرا به موکل من اتهام پرداخت رشوه زده شده است در حالی که یک آقا با بالاترین سمت ممکن همان‌طور که موکلم گفت دو بار به رییس بانک ملت زنگ می‌زند و سفارش موکل من را می‌کند آن هم با وعده اینکه هم دیرکرد معوقات را صفر کنند هم اینکه مهلت پرداخت دهند.

این وکیل دادگستری اظهار داشت: چگونه است که این آقایان دارای قدرت آنقدر بی‌پروا می‌شوند که از موکل من درخواست رشوه می‌کنند و میلیاردهاتومان پول می‌گیرند و همه این را بگذارید به حساب اینکه موکل من در شرایطی به سر می‌برده که از برخی از این افراد می‌ترسیده و نگران آبرویش بوده است.

بعد از اظهارات وکیل مدافع (د. س) (ج. الف) در جایگاه قرار گرفت و در واکنش به اظهارات (د. س) گفت: تمام این اظهارات دروغ است و به او گفته‌اند چنین حرفی بزند. آشنایی من با وی مربوط به سال ۸۵ است که آن زمان اصلا (م. ر) را نمی‌شناختم.

وی ادامه داد: متهم (د. س) باید اسنادش را مبنی بر اینکه من به مجتمع قضایی امور اقتصادی رفتم، ارایه کند مطمئنم به او یاد دادند که با ذکر نام (م. ر) آزاد خواهد شد، مگر ارتباط و دوستی من با (م. ر) مشکلی دارد؟ متهم با بیان اینکه پولی که دادم بابت معامله بوده و چک دریافت کردم، گفت: ادعای (د. س) درباره مسلح بودن من دروغ است و خودش بود که داخل ماشین من اسلحه گذاشت، در دادسرا هم به من گفت هر کاری که بخواهم می‌کنم. وکلایش هم به من گفتند باید به ما پول بدهید تا رضایت بدهیم. این مسایل را در زندان برای مسوول حفاظت قوه‌قضاییه طی نامه‌ای نوشتم اما هیچ ترتیب اثری داده نشد. بعد از اظهارات متهم (د. س) در جایگاه قرار گرفت و با بیان اینکه (ج. الف) بیشتر از خودش برای (م. ر) دل می‌سوزاند، گفت: درباره ادعایم مبنی بر تماس (م. ر) با آقای (ق) در مجتمع قضایی امور اقتصادی شاهد دارم.

قاضی مدیرخراسانی با بیان اینکه این اظهارات ربطی به پرونده ندارد و لزومی ندارد که آنها را در دادگاه مطرح کنید از متهم خواست که دیگر در این‌باره حرفی نزند اما متهم گفت فقط می‌خواستم رییس‌جمهور آقای (م. ر) را بشناسند.

قاضی مدیرخراسانی بار دیگر اظهار داشت: نیازی نیست شما به رییس‌جمهور خط بدهید.

الو شرق ۸۸۶۵۴۳۹۰
sharghline@sharghnewspaper.ir

■ **سازمان بازرگانی رسیدگی کند:** برخی از صاحبان رستوران‌ها در مناطقی دور از دید ماموران تعزیرات فعالیت دارند و به هر میزان که دل‌شان خواست برای غذاها نرخ تعیین می‌کنند. برای رسیدگی به تخلف یکی از رستوران‌ها واقع در جاده تهران - کرج با شماره ۱۲۴ سازمان بازرگانی استان تهران تماس گرفتم. همان روز به نشانی اعلام‌شده مراجعه کرده و تخلف واحد صنفی محرز و مشخص و مسوول رستوران به دادگاه معرفی شد. ضرورت دارد مسوولان این سازمان برای پیشگیری از اجحاف به مشتریان، به واحدهای صنفی مراجعه کرده و قیمت‌ها را کنترل و در صورت تخلف با آنان برابر مقررات برخورد کنند.

یک مخاطب از تهران

■ **گلایه از افزایش قیمت نان:** خبر افزایش قیمت نان در مطبوعات شوک تازه‌ای به مردم وارد کرد. آقای رییس‌جمهور! نه پول نفت می‌خواهیم نه گرانی. یا به زبان ساده‌تر از طلا گشتن پشیمان گشته‌ایم، مرحمت فرموده ما را مس کنید!

یک مخاطب

■ **نسخه درمان معضلات تهران:** تهران شهری پرجمعیت، گران و با زرق و برق‌های بسیار است. مردمان تهران از صبح زود و به اصطلاح خروس‌خوان خانه را به سوی محل کار ترک می‌کنند و عده‌ای هم به دلیل مشکلات اقتصادی و پرداخت بدهی تا پاسی از شب دست از کار نمی‌کشند تا بلکه بتوانند امورات زندگی خود را به نحوی رتق و فتق کنند. از اینها که بگذریم، متاسفانه سطح درآمد مردم نیز پاسخگوی نیاز آنها نیست و این مساله بیشتر باعث نارضایتی اقشار حقوق‌بگیر شده است. به راستی آیا نسخه‌ای برای درمان این معضل‌های شهری و مشکلات اقتصادی وجود دارد؟

علی‌اکبر فرقانی از تهران

بازتاب
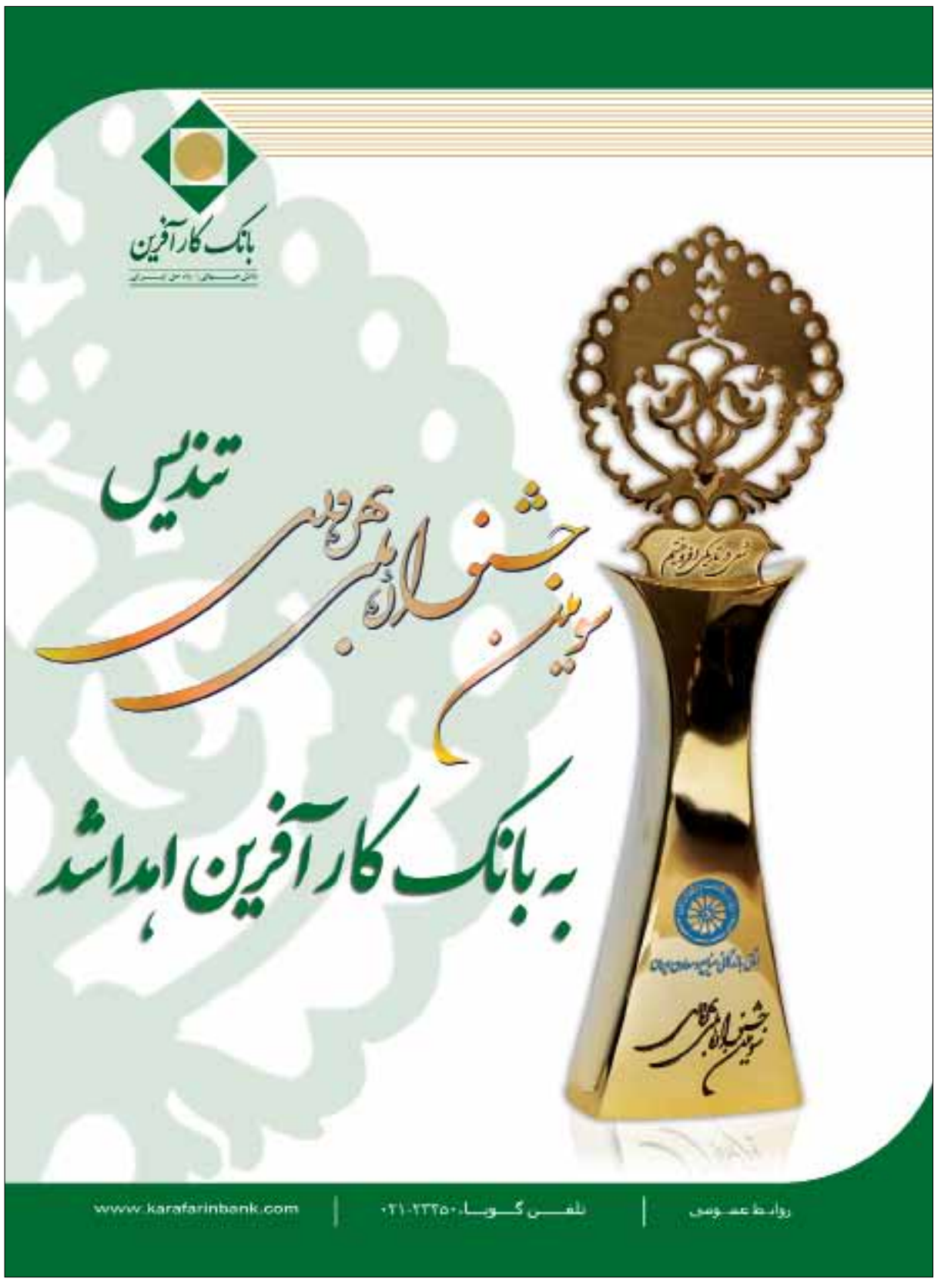
■ **پاسخ روابط عمومی شرکت بهره‌برداری راه‌آهن شهری تهران و حومه به یک پیام:** احتراما، بازگشت به مطلب مندرج در آن روزنامه مورخ ۸ خرداد ۹۱ ص ۳ با عنوان: شرح وظایف، لطفا پاسخ زیر در همان صفحه به چاپ برسد:با سلام، احتراما به اطلاع این مسافر گرامی می‌رساند: پرسنل دلسوز و زحمتکش مستقر در ایستگاه‌ها و سکوها، با جدیت و هوشیاری و با همه توان خود در خدمت مسافران محترم بوده و خواهند بود. مطمئن باشید که مسوولان مربوطه در بازدیدها و پیگیری‌های همیشگی در ایستگاه‌های مختلف، در صورت مشاهده کم‌کاری هر یک از پرسنل، شدیدا با آنان برخورد خواهند کرد.